

رقابت «نجلا» و «زندگی پس از زندگی»

تا به حال دقت کرده‌اید تماشای برنامه‌ای که حال و هوای افطار دارد یا سریال‌هایی که در ماه رمضان روی آنتن شبکه‌های مختلف می‌روند؟ به همین دلیل در نظرسنجی صداوسیما سریال «نجلا» که درست بعد از افطار از شبکه سه پخش می‌شود و همچنین برنامه «زندگی پس از زندگی» شبکه چهار توانسته‌اند نظر مخاطبان را به خود جلب کرده

۸۲ سال شنفتن با جعبه صدا

به مناسبت هشتادودومین سالگرد تاسیس رادیو سراغ چهره‌های مختلف این حوزه رفتیم

کافی است تاریخ را ورق بزنیم تا به ۸۲ سال پیش برگردیم. آن زمان که رادیو به خانه‌ها آمد و شد عضوی از خانواده‌های ایرانی، این رسانه محترم و مظلوم هشت دهه و اندی همنفس و همراه بوده با مخاطبان‌ش، چه چشم‌ها که شب‌ها پای رادیو به خواب نرفته‌اند و چه گوش‌ها که همجوار و همنشین آن نبوده‌اند در طول روز و در موسم کارروزان. گوشه‌نشین دیرپوز تاچه‌ها، حالا در فضای مجازی اپلیکیشن دارد و روی تلویزیون هم قابل رویت است، گرچه رونق آن مانند گذشته نیست اما همچنان تاثیرگذار است و دوستدارانی پروپاقرص دارد. کافی است چشمان مان را چند ثانیه ببندیم و به این رسانه فکر کنیم که ۸۲ سال پیش در ایران (سال ۱۳۱۹) با این جمله کوتاه متولد شد: «اینجا تهران است، رادیو ایران»، در شروع کار، ساختمان رادیو از دو طبقه تشکیل می‌شد که طبقه اول شامل یک اتاق انتظار و دستگاه‌های فرستنده و تقویت‌کننده بود و طبقه دوم یک اتاق که به صورت استودیو درآمده بود. در آن روزگار که نه خبری از تلویزیون و ماهواره بود و نه از اینترنت و دنیای مجازی، صدای رادیو در گوش مردم نواخته شد. مردم با ورود این رسانه به ایران با یک دنیای عجیب و غریب روبه‌رو شدند، دنیایی که برای آنها تاگی داشت. به مرور زمان رادیو بزرگ‌تر شد و صاحب یک خانواده؛ شبکه‌های تخصصی در این رسانه راه‌اندازی شد که اطلاعات مورد نیاز مردم را در حوزه‌های مختلف از سرگرمی گرفته تا ادبیات، سیاست، اجتماع و... در اختیارشان می‌گذارند. هرچند وجود رسانه‌های مختلف و متعدد به مخاطب حق انتخاب بیشتری داد اما هنوز هم رادیو در سپهر رسانه می‌درخشد و در میان مردم جایگاه خودش را دارد. به همین دلیل در هشتادودومین سالگرد رادیو سراغ صدا‌های ماندگار و برنامه‌سازان رفقیم و خواستیم از روزاولی تعریف کنند که وارد رادیو شدند چه خاطراتی دارند، رمز موفقیت‌شان در همه این سال‌ها چه بود و... در گزاش زیر حرف‌های خواندنی آنها را می‌خوانید.

فاطمه مودبانی
احمد رضا معراجی
رسانه

رادیو عشق است و عاشقی، ریاضت دارد

حضور در رادیو و پیشکسوت شدن در آن فقط می‌تواند عشق را با خود به همراه داشته باشد. این‌که با توجه به حضور این حجم از رسانه‌ها اما رادیو هنوز هم رسانه‌ای پرطرفدار و گرم به‌شمار می‌رود، به دلیل این عشقی است که در بین اهالی این رسانه وجود دارد. عباس مجبی که سال‌ها با صدای خود در برنامه‌های رادیویی و نمایشی همراه مردم بوده است، در سالروز ۸۲ سالگی رادیو از این عشق و علاقه می‌گوید.

🗣️ کار در رادیو نسبت به باقی رسانه‌ها درآمد کمتری دارد. اما شما با این حال کار در رادیو را انتخاب کردید. دلیل این انتخاب چه بود؟

اگر بخواهم خلاصه و در یک کلام بگویم، عشق؛ اما اگر بخواهم آن را تفسیر و تحلیل کن باید بگویم که عشق و عاشقی، مرارت و ریاضت و طریقت دارد. من همه این راه را طی کرده‌ام و هنوز هم دارم طی می‌کنم. در این راه استقبال مردم، مشوق من بوده است. در سال‌های اخیر با این عشق و علاقه انس گرفتم و رادیو، جزو جدایی‌ناپذیر زندگی من شده است. نسبت رادیو با من نسبت خانواده است. آن اندازه که من در طول روز در رادیو هستم در خانه خودم نیستم. دوستانی که در آنجا دارم و مردمی که همیشه به ما محبت داشته و دارند برایم مانند خانواده هستند و خودم را عضو این خانواده می‌دانم. رادیو خانه من است و دوست دارم تا همیشه در این خانه بمانم. حضور در رادیو برایم یک جایگاه، یک خانه و یک کانون است و همچنان با عشق و علاقه در آن کار می‌کنم و امیدوارم کارم مورد قبول مردم واقع شود.

🗣️ به عنوان یک پیشکسوت رادیو چه توقعی از مدیران دارید؟
مدیران باید به درآمد کم چهره‌های رادیو توجه داشته باشند،

رادیو به لحاظ محتوایی خیلی غنی‌تر از دیگر رسانه هاست. خوراک با متن‌هایی که در رادیو وجود دارد، باید همراه با فکر و ایده باشد و این فکر و ایده است که باید به زبان بیاید و روی آنتن برود. رادیو، آیتم می‌خواهد و آیتم هم فکر، طراحی و نوشته. فکر و ایده و پویایی دلیل تفاوت رادیو با دیگر رسانه هاست.

🗣️ شما قبل از رادیو در تلویزیون حضور داشتید. چه اتفاقی افتاد که به رادیو آمدید و در این رسانه به فعالیت خود ادامه دادید؟

من ابتدا کارم را با تلویزیون و به عنوان یک بازیگر برای آیتم‌های نمایشی شروع کردم. در آن زمان شخصیت جanelly خیلی طرفدار داشت و مردم با آن ارتباط خوبی برقرار کرده بودند و مرا با آن نقش می‌شناختند. در کنار این نقش در برنامه کودک و برنامه معارف هم حضور داشتم. روزی بعد از اجرای تئاتری که روی صحنه داشتم، وقتی از روی سن پایین آمدم، مرحوم همایون ایران‌پوی که صدایشان را شنیده بودم اما از نزدیک افتخار دیدار ایشان را نداشتم، نزد من آمدند و خودشان را معرفی کردند و گفتند برنامه «صبح جمعه با شما» از شما دعوت کرده که با آنها همکاری کنید. به همین سادگی از فردای آن روز من به رادیو رفتم و با آقایان نوذری، شیشه‌گران، توکل و فرهنگ جولایی آشنا شدم و تا این لحظه افتخار حضور در رادیو را دارم.

به‌شخصه خودم شاهد دوستانی در رادیو دارم که می‌خواهند ازدواج کنند اما نمی‌توانند، یا ازدواج کرده‌اند ولی در خرج و مخارج زندگی دچار مشکل شده‌اند. این دوستان سال‌ها عمر خود را در این رسانه گذاشته‌اند و کار دیگری هم جز این بلد نیستند و نمی‌توانند انجام دهند. مشکلات رادیو از این لحاظ بسیار زیاد است اما در کنار همه این مشکلات، بچه‌ها همچنان با عشق و علاقه کار می‌کنند.

🗣️ از نظر شما که هم در قاپ تصویر حضور داشتید و هم سال‌هاست در رادیو فعالیت دارید، تفاوت رادیو با دیگر رسانه‌ها را در چه چیز می‌بینید؟

و در صدر این جدول قرار بگیرند. طبق نظرسنجی مرکز تحقیقات سازمان صداوسیما در ارتباط با سریال‌های سیما در ماه مبارک رمضان ۱۴۰۱ نشان می‌دهد: ۲۴ درصد مردم در این ماه مخاطب برنامه‌های تلویزیون بودند که سریال نجلا با ۲۶/۸ درصد مخاطب و ۷۷/۱ درصد رضایت مخاطبان، در صدر سریال‌های پربیننده تلویزیون در ماه

رمضان قرار گرفته است. همچنین در ادامه این نظرسنجی ۲۶/۶ درصد مردم، مخاطب برنامه‌های افطار و ۱۷/۴ درصد مخاطب برنامه‌های سحر تلویزیون بودند و از بین این برنامه‌ها، زندگی پس از زندگی با ۱۴ درصد بیننده و ۸۹/۷ درصد رضایت زیاد در صدر برنامه‌های پرمخاطب افطار سیمای رسانه ملی قرار گرفته است.

با همسایه‌ها پای رادیو می‌نشستیم

رسول نجفیان، هنرمند و پیشکسوت رادیو است که تا امروز در برنامه‌های مختلف رادیویی حضور داشته است. وی از آن دست هنرمندان هم فعال بوده‌اما با این حال هرگز بی خیال رسانه رادیو نشده است. او بارها رادیو پیام همکاری می‌کند و درباره خاطراتش این‌طور گفته است. نجفیان با اشاره به خاطرات تلایی ایام گذشته با رادیو می‌گوید: رادیو، رسانه خاطره‌ساز مردم ایران است و هرکس به اندازه سه‌ه زبایی دارد، به‌خصوص این‌که این رسانه برای همه ما بچه‌های گذشته که در یک خانه زندگی می‌کردیم، بسیار دلنشین است، گذشته، ما در کوچه مهران میدان مخبرالدوله فعلی که هنوز هم این کوچه وجود دارد، زندگی می‌کردیم. در آن زمان که دسترسی با همسایه‌ها پای برنامه‌های رادیو می‌نشستیم و از شنیدن آن لذت می‌بردیم، بعدها نیز از آن خانه جابه‌جا شدیم و به جای دیگری نقل مکان کردیم. پدرم با سختی زیاد پولی جمع کرد و یک رادیوی دست دوم برقی گرفت. در آن زمان رادیو، داستان‌های شب و لالایی پخش می‌کرد که ما با تمام وجود شنونده آنها بودیم. وی در خصوص تفاوت‌های میان تلویزیون و رادیو توضیح می‌دهد: فرق راد در جلوه‌های بصری، طراحی صحنه و دکور است اما رویکرد برنامه‌سازی در رادیو این گونه نیست؛ زیرا اساس این رسانه یک مکج ذهن ساز است. مثلا در رادیو مخاطب را می‌توانیم در قالب نمایشنامه یا متن با حرکت در بیابان همراه کنیم. قدم بزنیم، در کالسن زنییم یا در قطار باشد. همه این رویدادها در ذهنیت مجسم می‌شود که می‌توان آن را توسعه داد و افراد با ذهنیت خود، تصویر مسلمان این روند یا خلاقیت رادیو تمام ارزش‌ها، زیبایی و تربیت ذهنی بچه‌ها به‌خصوص در شنیدن و هنر سمعی را بیش از هر می‌کند. قدرت تخیل را می‌آل می‌دهد و آن را به شدت قوی می‌کند. رادیو برای ما همواره حاوی خاطرات نوستالژیک است.

۱۶ سال گویندگی برای مردم

کم‌بودن دستمزد‌ها دیگر بر کسی پوشیده نیست، بچه‌ها در رادیو مشغول به کار هستند تنها، تنها و تنها عامل و انگ که دارند و باعث شده سالیان سال در رادیو کار کنند. عشق و عشقی که ما به رادیو داریم. خانواده بزرگ رادیو این مسر می‌داند و خودشان درگیر این دستمزد‌های پایین با نرخ‌های هستند اما به هر حال فقط عشق است و عشق. همتی درباره این‌که خودش تا چه اندازه شنونده و مخ رادیوست، بیان می‌کند: به صورت مستمر شنونده پر و پو رادیو نیستم اما به هر حال گاهی باید برای کار، رادیو گوش گاهی برای برنامه‌های تولیدی خودم و برای اصلاح و به کردن نواقصی که در حین اجرا هست، مجبورم بشنوم و می‌کنم.

این گوینده و مجری رادیو درباره آ یا رادیو هنوز جزو یکی از رسا پرترفدار است، توضیح می‌دهد: با این حجم عظیم شبکه‌های اجی و کوران خبری که در رسانه‌های اجی هست و هر کسی هم یک تلفن و یک رسانه در دستش دارد که می‌همه خبرها را رصد کند اما من

کارم را از ۶ سالگی شروع کردم

تعداد برنامه‌سازان در رادیو کم نیست و انتخاب از میان آنها کار بسیار دشواری است، یکی از تهیه‌کنندگان جوان در رادیو، سیده فاطمه علیقلی شعار است که تا امروز برنامه‌های متنوعی را روانه آنتن کرده؛ البته او از کودکی وارد رسانه شده و همچنان با رادیو گفت‌وگو همکاری می‌کند و قصه‌ها را با رادیو این‌طور روایت می‌کند.

من از شش سالگی وارد صداوسیما شدم و در برنامه‌های مختلف مذهبی شبکه جهانی جام‌جم حضور داشتم. علاقه به رسانه از همان روزها در من شکل گرفت. زمان گذشت تا تقریبا سال آخر دانشگاه فرصتی پیش آمد تا در کلاس‌های خبرنگاری باشگاه خبرنگاران شرکت و کار حرفه‌ای در حوزه خبر را از آنجا شروع کنم. همان وقت‌ها با

اتفاق و آرزو به تحقق پیبوند چون تنها صداست که می‌ماند. آرزو مندم بهترین امواج شنیداری را از طریق شبکه رادیویی سلامت و جعبه خیال انگیز رادیو به گوش مخاطبان خوب و فقیم رادیو برسانیم و محیط شاد، پرامید و سلامتی را برای آنها فراهم کنیم.

گزارشگری با حال و هوای خاص

مرجان قندی، گزارشگر، تهیه‌کننده و برنامه‌ساز رادیو سلامت است، کار خود را در رادیو از گزارشگری و تهیه گزارش‌های خیابانی و در حوزه سلامت آغاز کرده است. او یکی از فعالان رادیو است و ضمن آرزوی موفقیت برای رادیو از خاطرات خود طی سال‌ها حضورش در رادیو گفته است.

🗣️ از چه طریقی وارد رسانه رادیو شده و با این رسانه همکاری کردید؟ آیا در زمان ورود شما به عنوان گزارشگر رادیو، گزینش ورودی برای مناسب بودن صدا در رادیو وجود داشت؟

از ابتدای سال ۱۳۸۵ فعالیتم را به عنوان گزارشگر در رادیو سلامت آغاز کردم. به دلیل خاصیت این جعبه اسرارآمیز، گویندگان و گزارشگران باید از صدای خوبی برخوردار باشند، به همین دلیل قبل از ورود به رادیو، صدای من برای بررسی به کمیته تخصصی ارسال و تایید شد. البته بعد از حضور به عنوان گزارشگر در رادیو، طی یک سال، دوره‌ها و کمیته‌های مختلفی را گذراندیم تا موفق به دریافت مجوز فعالیت در رادیو شدم. در اولین روز حضور در رادیو سلامت، صدایم را مناسب فعالیت در بخش کودک دانستند اما توانستم اجازه گزارشگری برای برنامه‌های غیرکودک را هم دریافت کنم.

🗣️ خاطره انگیزترین گزارش شما طی این سال‌ها چه بود و در تهیه گزارش‌ها تا چه اندازه سعی در انتقال درست مطالب به مخاطبان داشته و دارید؟

از ابتدای حضورم در رادیو سلامت تا سال ۱۳۹۲ یعنی حدود هفت سال به عنوان گزارشگر ویژه برنامه صبحگاهی فعالیت می‌کردم. سال ۹۲ در برنامه صبحگاهی که داشتم در مورد خواص سیر و بوی آن از مردم گزارش تهیه می‌کردم. در برنامه روز یکشنبه در یکی از گزارش‌هایم با فردی که صحبت می‌کردم، گفت شنیدم بعد از مصرف سیر اگر کاهو یا قهوه بخورید، بوی بد سیر کم می‌شود من هم به این دلیل که به عنوان گزارشگر یا گوینده حق گفت‌وگوی کارشناسی

گوینده این برنامه درباره مستند یاد شده گفت: ماجرا به مناسبت روز رادیو در قالب گفت‌وگوی مستند با مهدی فوادیان از پیشکسوتان رادیو‌راهی آنتن صبا می‌شود. فوادیان از گزارش‌گران رادیو در دوران جنگ است که اجرا و گویندگی برنامه‌های ورزشی، مدیریت در رادیو پیام، آوا و رادیو ایران را در کارنامه کاری خود دارد.

ماجرای جویی در رادیو صبا

امروز رادیو ۸۲ ساله می‌شود و برو بچه‌های رادیو در تدارک برنامه‌هایی به همین مناسبت هستند. از جمله رادیو صبا که معمولا در این گونه مناسبت‌ها فعال است و برنامه‌های بسیاری دارد. حتما می‌پرسید چه برنامه‌ای؟ خب ما برایتان می‌گوییم. رادیو صبا در برنامه مستند «ماجرای» به گرامیداشت روز رادیو می‌پردازد.

قصه کودکی که می‌خواست هوا را حس کند

وی ادامه می‌دهد: شیرین‌ترین خاطره و لحظه کاری من لحظه مواجهه با کودک نابینا و روشندی بود که آرزو داشت هوا را در دستانش حس کند. یک برنامه بسیار احساسی که هنوز هم برایم خاطره‌انگیز است و حس خوبی از یادآوری آن به من دست می‌دهد. این برنامه ۱۵ دقیقه‌ای که با حضور این کودک روشندل روی آنتن رفته بود، توانست جایزه اول جشنواره اتحادیه رادیو تلویزیونی آسیا و اقیانوسیه (ای بی یو) را از آن خود کند که این جایزه افتخار بسیار بزرگی برای رادیو و تلویزیون ایران بود.

وکیلی ضمن ابراز خوشحالی و آرزوی موفقیت برای نسلی که امروز در رادیو فعالیت می‌کنند، اظهار می‌کند: آرزو دارم جوانان هنرمند، با ذوق و کاربلدی که رادیو را از پیشکسوتان این عرصه تحویل گرفته و به ارث برده‌اند، هر روز بیش از گذشته در راه پیشبرد هدف‌های معنوی، اجتماعی و رسانه‌ای موفق باشند.

در این میان دوست دارم که فرزندان جوان رادیویی من راهنمایی‌های مشفقانه و حرفه‌ای پیشکسوتان را فراموش نکنند.

وی در پایان بیان می‌کند: من همیشه خودم را جزو خانواده رادیو می‌دانسته و می‌دانم. به همین دلیل هنوز هم هر روز برنامه‌های رادیویی را دنبال می‌کنم و شنونده پروپاقرص شبکه‌های رادیویی هستم. آرزوی من برای سال‌های پیش روی رادیو، پیشرفت و تعالی است.

عذرا وکیلی، گوینده رادیو و تهیه‌کننده که همه صدای این بانوی هنرمند و خوش صدا را از برنامه «سلام کوچولو» به یاد دارند. بیش از ۵۰ سال فعالیت در رسانه رادیو داشته و بیشتر مواقع خود را در عرصه تولید برنامه برای کودکان گذرانده‌است. او تهیه‌کنندگی و اجرای برنامه سلام کوچولو و «از سرزمین نور» با محوریت زندگی حضرت محمد(ص) را به‌عهده داشته و برای تهیه‌کنندگی برنامه از سرزمین نور مورد توجه و تجلیل رهبر معظم انقلاب قرار گرفته‌است. عذرا وکیلی که تهیه‌کنندگی برنامه سلام کوچولو را قبل از پیروزی انقلاب اسلامی آغاز کرده بود، پس از پیروزی انقلاب و در زمان دفاع مقدس و با وجود بمباران هوایی هم این برنامه را روی آنتن برد و در آن دوران سخت همراه کودکان دهه ۶۰ بود. صدای این بانوی هنرمند رادیویی و نوستالژی بچه‌های دهه ۶۰ است و تقریبا تمامی بچه‌های این دهه با صدای او در رادیو خاطره دارند.

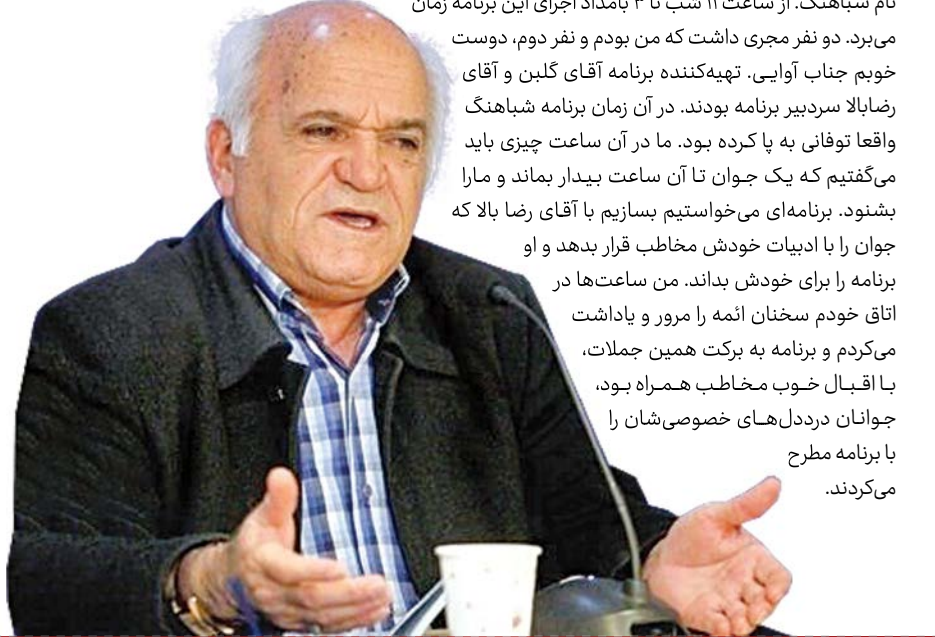
عذرا وکیلی، گوینده قدیمی و پیشکسوت رادیو با اشاره به این‌که کار با بچه‌ها شیرین‌ترین لحظات را در رادیو برای او رقم زده‌است، می‌گوید:

۵۰ سال در رادیو کار کرده‌ام که تما می‌لحظا تش برای من خاطره‌انگیز بوده‌ است. در تمام دوران کاری‌ام به‌عنوان تهیه‌کننده، گوینده، کارگردان و... هر گاه که سروکار من با بچه‌ها بوده، شیرین‌ترین و خاطره‌انگیزترین لحظات زندگی‌ام رقم خورده‌است.

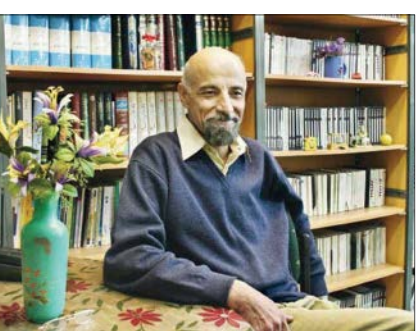
داستان شب زیر آسمان پرستاره

رامین پورایمان، پیشکسوت و بازیگر برجسته نمایش‌های رادیویی است و تا به امروز نقش‌های بسیار زیادی را در نمایش‌های رادیویی بازی کرده‌است. وی خاطراتش را از رادیو این طور تعریف می‌کند.

آشنایی من با رادیو از مغازه‌ها شروع شد. در منزل به خاطر اعتقادات پدر، رادیو نداشتیم. حدودا کلاس پنجم بودم که به یک مهمانی رفتیم. در آنجا یک رادیوی مستطیل شکل با جلد چرمی به من نشان دادند و برای اولین بار سال ۴۲، داستان شب را روی پشت‌بام با ستارگان شنیدم و محو این عجب جادویی شدم. برای اولین بار تابستان ۶۲ وارد رادیو شدم. کم‌کم با تمام هنرمندهایی که سال‌ها در ذهنم جا گرفته بودند، آشنا شدم. البته ما بچه پایین‌شهر و جنوبی‌ترین منطقه تهران بودیم و گفتارمان با ادبیات معیار کمی فاصله داشت اما گوش کردن به ادبیات نمایشی باعث شد در دوره دبیرستان نحوه صحبت‌کردن ما هم عوض شود. یکی از غصه‌های من این است که چرا امروزه رادیو و برنامه‌هایش این تاثیر را بر رفتار و گفتار افراد ندارد؟ من را با آن تفاوت، تبدیل به آدمی دیگر کرد. امیدوارم افرادی با صداهای شناسنامه‌دار ورود کنند. آن زمانی که رادیو جوان ۱۸ ساعته بود از ما دعوت کرد برای برنامه‌ای به نام شباهنگ. از ساعت ۱۱ شب تا ۳ بامداد اجرای این برنامه زمان می‌برد. دو نفر مجری داشت که من بودم و نفر دوم، دوست خویم جناب آوایی. تهیه‌کننده برنامه آقای گلین و آقای رضا بالا سردبیر برنامه بودند. در آن زمان برنامه شباهنگ واقعا توانایی به پا کرده بود. ما در آن ساعت چیزی باید می‌گفتم که یک جوان تا آن ساعت بیدار بماند و مارا بشنود. برنامه‌ای می‌خواستیم بسازیم با آقای رضا بالا که جوان را با ادبیات خودش مخاطب قرار بدهد و او برنامه را برای خودش بداند. من ساعت‌ها در اتاق خودم سخنان ائمه را مرور و یادداشت می‌کردم و برنامه به برکت همین جملات، با اقبال خوب مخاطب همراه بود، جوانان درد دل‌های خصوصی‌شان را با برنامه مطرح می‌کردند.

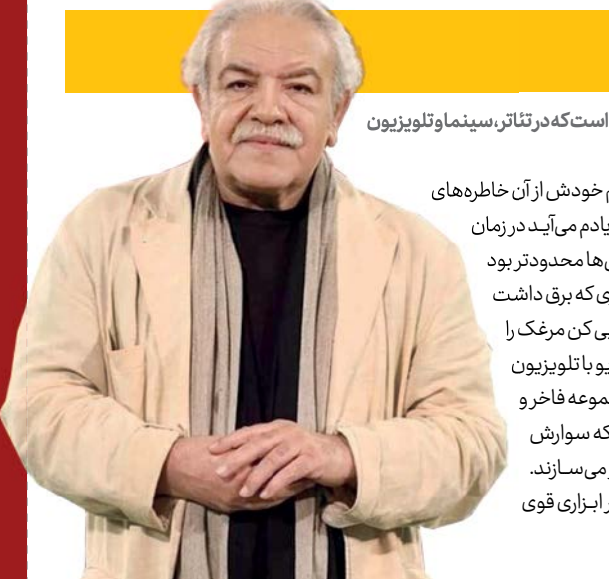

اطلاع‌رسانی باید در اولویت باشد

آستانه هشتاد و دومین سالگرد تأسیس رادیو هستیم؛ لذا روز چهارم اردیبهشت ماه که سالگرد تأسیس رادیوست را به همه همکارانم و تمامی هموطنان تبریک می‌گوییم.

وقتی از قدیمی‌ها درباره عید... فجر، گوینده برنامه تقویم تاریخ رادیو پرسید، خواهند گفت این برنامه اطلاعات عمومی‌شان را بالا می‌برد و صدای گوینده هم بسیار تاثیرگذار بود. وی درباره رادیو این طور بیان می‌کند: رادیو به دلیل این‌که به راحتی در اختیار عموم قرار می‌گیرد، همیشه از جایگاهی خاص در میان دیگر رسانه‌ها برخوردار بوده‌است؛ لذا باید فرآیند اطلاع‌رسانی این رسانه به گونه‌ای باشد که شنونده آن را در اولویت خودش قرار بدهد و اما نقش رادیو در آینده به چه صورت خواهد بود؟ رادیو نقش مهمی در همه جا ایفا می‌کند و هر قدر بتواند قدرت انتشار اخبار موثق را با اتکا به مزیت در دسترس بودن این رسانه در کنار برنامه‌سازی صحیح و اصولی مدنظر قرار بدهد، شاهد افزایش مخاطبان رادیویی خواهیم بود و اما همین طور که می‌دانید ما در

است که در تئاتر، سینما و تلویزیون

خودش از آن خاطره‌های یاد می‌آید در زمان ها محدودتر بود ی که برق داشت ی کن مرگ را یو با تلویزیون موعه فاخر و که سوارش می‌سازند. ی‌بزاری قوی

اوقات دیدم در تاکسی، اتوبوس و ایستگاه‌های مترو و فروشگاه‌ها همچنان رادیو برقرار است و مردم رادیو گوش می‌کنند و این نشان دهنده گرم بودن رادیوست. فکر می‌کنم بزرگ‌ترین عامل محبوبیت این است و عامل بعدی در دسترس بودن رادیوست.

وی ادامه می‌دهد: به هر حال ممکن است همه ما گاهی در جایی باشیم که آنتن نداشته‌باشد و اینترنت نداشته باشیم اما رادیو مستثنا است و همه جا در دسترس و ارزان است. می‌توانم بگویم بدون قیمت است. بحث بعدی که در واقع می‌تواند خیلی تاثیرگذار باشد، این است که ما مناسبت‌های خاصی داریم، مثل زمان افطار و سحر و بعضی از روزها که هنوز در اذهان مردم خاطره‌انگیز است، مانند صبح‌های جمعه و چند مناسبت دیگر که فکر می‌کنم از عوامل مهم همچنان شنیده شدن رادیو باشد. همتی در پایان درباره ۸۲ سالگی رادیو عنوان می‌کند: ۸۲ سالگی رادیو واقعا برای همه همکارانم در رادیو جشن بزرگی بود و برای همه همکارانم که در عرصه صدا کار می‌کنند و همه همکارانی که در اتاق فرمان با اصلا‌ح‌ها همان رزی هستند، همچون تهیه‌کننده، هماهنگی، ارتباطات و... آرزوی سلامت و توفیق روزافزون دارم. امیدوارم در تولد ۸۲ سالگی رادیو اتفاق‌های خوبی برایمان بیفتد و شاهد شادی بیشتر و مهر بیشتر از طرف مدیران مجموعه باشیم و همچنین امیدوارم همان رسالت همیشگی رادیو که گرم و صمیمی و قابل دسترس بودن است، اتفاق بیفتد و برای همه همکارانم آرزوی سلامت دارم.

کسی با رادیو ویلاسازی نمی‌کند!

و باید توجه داشت ارتباط مردم با رسانه در چهارچوب اعتماد باشد.

این هنرمند ادامه می‌دهد: رادیو، ایمان و آگاهی است و همکاران من هر آنچه دارند عاشقانه در طبق اخلاص ارائه می‌کنند. رادیو واقعا عشق است. کسی نمی‌آید در رادیو ویلاسازی کند و سرمایه‌دار شود. امیدوارم مسؤولان محترم به ویژه جناب آقای دکتر جبلی که تشریف آوردند، عنایت بیشتری به دستمزدها داشته باشند تا انگیزه همکارانم بیشتر شود.

وی در‌مورد آخرین برنامه خود توضیح می‌دهد: چند ماه پیش از من دعوت شد همراه امیر زنده‌دلان برنامه‌ای را با کارگردانی خود ایشان به نام «چرند و پرند» در رادیو نمایش اجرا کنیم. در حال حاضر هم با رادیو ایران همکاری دارم. در ایام محرم و صفر نیز روزهای پنجشنبه، برنامه «رادیویک» را به صورت زنده برعهده داشتم. این هنرمند